

CIX.

Betænkning

angaaende

Andragender, indbragte i Landstinget og tilstillede dettes Udvalg for Andragender.

(Afgiven den 18. Marts 1918).

Til Udvalget er henvist 21 Andragender. 17 af disse er eller vil blive overgivet til Udvalgene angaaende de specielle Sager, disse Andragender angaar. De øvrige Andragender er følgende:

1. Fra *samtlige Presseorganisationer i Danmark* om, at der, inden Lov om Rettens Pleje træder i Kraft, i Loven maa blive foretaget enkelte Ændringer angaaende Pressens Stilling. (Indbragt den 26. Oktober 1917 ved 3die Landstingsmand for 9de Kreds, *Harald Jensen*).

Andragendet er i det væsentlige saalydende:

Under Folketingets 3die Behandling af Retsplejelovene udtalte Justitsministeren (Folketingstidende 1915—16 Sp. 3368) følgende: „Selv om der kunde paavises en eller anden Ting, som der, maaske endog fra mange Sider, kunde være Tilslutning til at søge ændret, maa man ikke glemme, at der vil hengaa noget over 3 Aar, inden disse Love skal træde ud i Livet, og under det praktiske Arbejde paa at lægge alle Enkeltheder til Rette med Hensyn til Lovenes Udførelse i Livet vil der sikkert i saa mægtigt et Lovkompleks findes adskillige Ting, som man maa søge rettet inden Oktober 1919, det Tidspunkt, da Lovene skal træde i Kraft Saa kan vi altid i de 3—3½ Aar, der skal forløbe, inden Lovene skal træde ud i Livet, forhandle om saadanne Enkeltheder, som det maatte være ønskeligt at faa rettet. I den Henseende kan jeg for mit personlige Vedkommende og for Justitsministeriet i det hele taget tilsige, at der fra Justitsministeriets Side vil blive søgt det nøjeste Samarbejde med Rigsdagen, som ganske sikkert vil faa Anledning til at have et Retsplejeudvalg siddende i disse 3 Aar“.

Andragerne skal bemærke:

I Lov om Rettens Pleje §. 170 bestemmes det, at den navngivne Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad kan nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende Blad optagen, ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, medmindre Sagen angaar en Forbrydelse eller Brud paa Tavshedspligt i offentligt Hverv.

Denne Bestemmelse yder efter vor Mening ikke tilstrækkelig Beskyttelse for Bevarelse af den Anonymitet, der er anerkendt som en vigtig Grundsætning i dansk Presselovgivning. Den moderne Presse er et saa kompliceret Instrument og kræver saa mange Personers Samvirken og Medvirken, at den Fritagelse for Vidnepligt, der